

Наукова бібліотека СумДПУ імені А. С. Макаренка

Бібліографічний огляд

УКРАЇНСЬКА МОВА У ПРОФЕСІЙНОМУ СПІЛКУВАННІ

Суми 2022

Мова – складова професійної компетентності, показник загальної культури, тому кожному мовцеві треба дбати про високу культуру мовлення. Вища освіта в Україні зазнає докорінних змін, що передусім пов'язано із входженням країни до європейського освітнього простору. До майбутніх фахівців ставляться високі вимоги, які полягають не лише в досконалих знаннях фаху, а й у високому рівні володіння українською мовою, вільному користуванні нею у всіх сферах, особливо в професійній та офіційній.

Знання державної мови – це життєва потреба кожної людини, оскільки в межах держави гарантом людського взаєморозуміння слугує саме державна мова. Імідж фахівця крізь призму знання державної мови передбачає обов'язкове володіння культурою мови, яка охоплює певну систему норм: орфоепічних, лексичних, орфографічних, граматичних, стилістичних.

Мовнокультурна освіченість фахівця сфери публічного управління та адміністрування, його вміння спілкуватися згідно з сучасними національними нормами, коректно дискутувати, вербально переконувати гарантують успіх у професійно-ділових стосунках. Шляхів до мовної досконалості безліч, усі вони починаються з любові до рідної мови, бажання майстерно володіти нею.

Завдання вищої школи – готувати фахівців нової генерації: кваліфікованих, грамотних, мовно компетентних, які б досконало, ґрунтовно володіли українською літературною мовою у повсякденно-професійній, офіційно-документальній сфері, зокрема набули навичок комунікативно виправданого використання засобів мови, оволоділи мовою конкретної спеціальності, фаху.

Акцент переноситься з традиційної настанови – засвоєння відомостей про літературні норми усіх рівнів мовної ієрархії – на формування навичок професійної комунікації, студіювання особливостей фахової мови, на розвиток культури мови, мислення і поведінки особистості.

Отже, майбутнім фахівцям мова потрібна не як сукупність правил, а як система світобачення, засіб культурного співжиття в суспільстві, самоформування і самовираження особистості.

Науково доведено, що стрижневими компонентами професійно-комунікативної діяльності є мовленнєва компетенція і компетентність. Реалізація цього завдання у вищих навчальних закладах України здійснюється шляхом вивчення курсу «Українська мова за професійним спрямуванням». Зміст дисципліни покликаний не лише узагальнити й систематизувати знання з української мови, набуті студентами у школі, а й сформувати мовну особистість, обізнану з культурою усного і писемного мовлення, яка вміє в повному обсязі використовувати набуті знання, уміння і навички для оптимальної мовної поведінки в професійній сфері.

Українська мова ХХІ ст. відтворює динаміку змін у сьогоденному суспільному житті: у сферах матеріальної та духовної культури. В умовах розвитку української державності, практичної реалізації європейського вибору України та руху до широкого залучення інформаційних технологій до навчального процесу зростає потреба в отриманні й оновленні базових знань з ділової української мови, які необхідні студентам і студенткам для їхньої майбутньої професійної діяльності та можливої участі в державному управлінні.

Основне завдання закладів вищої освіти України – не тільки підготувати висококваліфікованих фахівців, а й відповідно вихованих громадян, які мають демократичний світогляд, почуття патріотизму, усвідомлюють свої права і свободи, поважають Конституцію України, традиції та звичаї українського народу, його культуру, у яких уже сформовані національні переконання, які володіють державною мовою і ставляться до неї з повагою, прагнуть до морального, духовного та фізичного вдосконалення.

Мацюк, З. Українська мова професійного спілкування [Текст] : навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / З. Мацюк, Н. Станкевич ; Львівський національний ун-т ім. І. Франка. – 5-те вид. – Київ : Каравела, 2017. – 351 с.

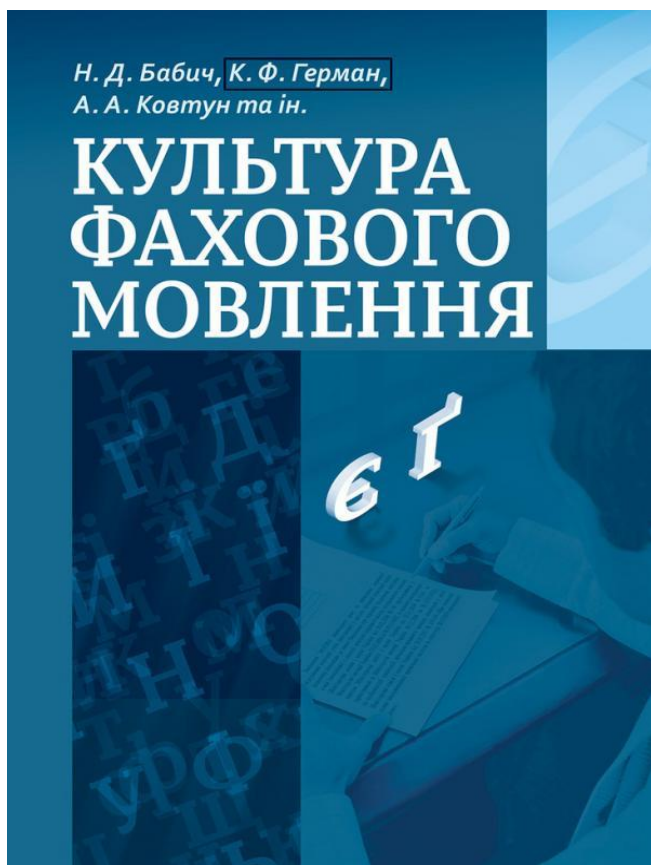
Видання містить теоретичні відомості про мову і мовлення, основні функції мови, конкретизує зміст понять українська національна і літературна мова, мова професійного спілкування з позиції теорії стилів та культури мовлення.

У посібнику докладно описано особливості усного та писемного ділового мовлення, види та форми їх реалізації, а також орфоепічні, лексичні, морфологічні, синтаксичні норми мови професійного спілкування.

Володіння мовою професійного спілкування – це, по-перше, знання власне мови професійного спілкування, тобто сформованість мовної компетенції, по-друге, – уміння використовувати ці знання на практиці, доцільно вибирати те чи інше слово з синонімічного ряду, доречно поєднувати вербальні, паравербальні і не вербальні засоби спілкування відповідно до мети, ситуації мовлення, тобто сформованість комунікативних навичок. Таким чином, мова професійного спілкування – це засіб ефективного, мовного професійного спілкування, це наука і мистецтво усної переконуючої комунікації, що становить фундамент професіоналізму.

Мовне професійне спілкування – невід’ємна частина майбутньої діяльності фахівця, його іміджу. Мета професійного спілкування – урегулювання ділових стосунків у державноправовій та виробничо-професійній сферах життя через організацію, стимул, контроль, реакцію, розв’язання професійних завдань через з’ясування відношень між давнім і новим. Успіх мовного професійного спілкування залежить від: – мовця як особистості з індивідуальними якостями; – його знання сучасної української літературної мови як основи мови професійного спілкування; – уміння використовувати ці знання і втілювати інформацію у текст.

Культура фахового мовлення: Навчальний посібник /Бабич Н. Д., Герман К. Ф., Ковтун А. А., Лук’янюк К. М., Рутьова Н. І., Скаб М. В., Скаб М. С. / За ред. Н. Д. Бабич. - Чернівці: Книги - XXI, 2014. - 556 с.

У посібнику подано зразки загальнонавчаних і спеціалізованих документів з описом вимог до їх оформлення та зауваженнями щодо типових мовленнєвих помилок, які трапляються у практичному справоведенні; висвітлено загальномовні питання, без знання яких неможливе добре мовлення: комунікативні ознаки мовлення, складні випадки слововживання і словозміни, етичне й естетичне в мові, відомості з історії мови та проблеми її сучасного функціонування, поняття про функціональні стилі тощо. Структура і зміст посібника легко надаються для складання модулів за методикою трансферного оцінювання знань студентів.

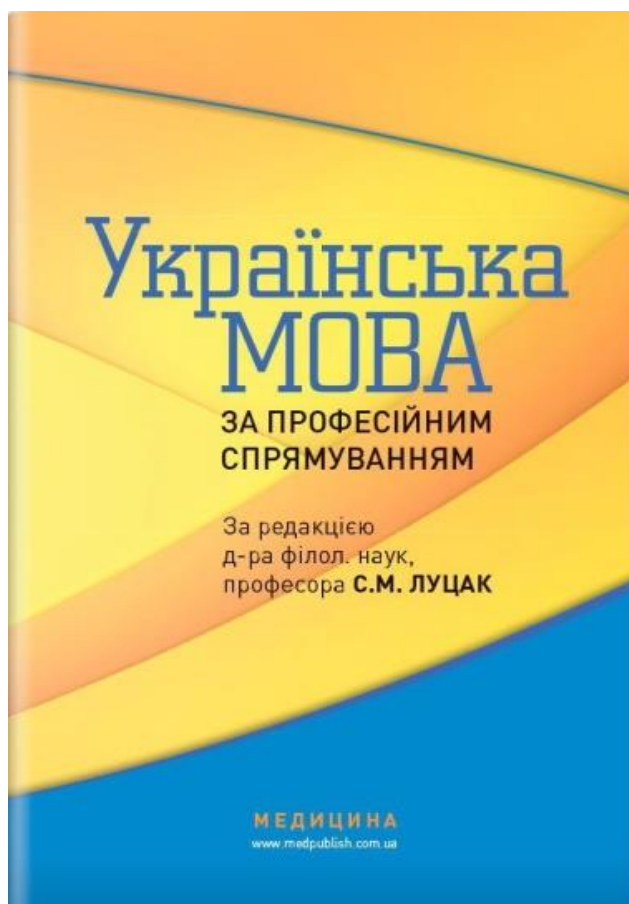
Завдання, тести, тексти для стилістичного аналізу й оволодіння технікою виразного мовлення, запитання – усе підпорядковане практичній меті: навчити доброго мовлення кожного, хто хоче володіти українською мовою не лише для справоведення, а й для спілкування в кожній сфері соціальної, виробничої, побутової діяльності людини.

Проблема рівня мовної компетенції особистості належить до концептуальних проблем сучасної системи освіти у формуванні вихідних кваліфікаційних характеристик випускників закладів вищої освіти України. Базовий компонент вищої освіти передбачає опанування студентами знань з предмету «Українська мова за професійним спрямуванням», що зумовлює актуальність розроблення національного підручника із зазначеного курсу:

Українська мова за професійним спрямуванням [Текст] : підручник для студентів вищих навчальних закладів МОЗ України / за ред. С. М. Луцак. – Київ : Медицина, 2017. – 359 с.

Підручник укладено з урахуванням переліку тем, передбачених програмою для вивчення та засвоєння матеріалу. Структура передбачає виклад матеріалу від засвоєння теоретичних засад курсу до формування практичних умінь і навичок розрізнення функціональних стилів сучасної української літературної мови, усного та писемного спілкування у сфері професійної діяльності фахівця культури вживання

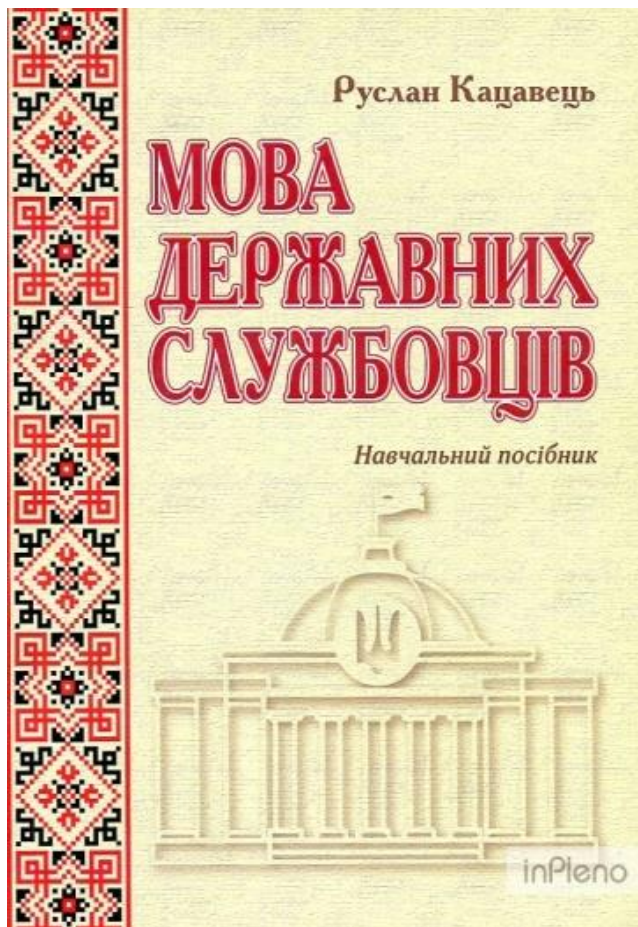
загальнонаукових, міжгалузевих і вузькоспеціальних термінів.

У практичних блоках питань навчальний матеріал інтегровано з дисциплінами українознавчого спрямування.

В умовах гуманітаризації освіти активізується проблема підвищення ефективності професійної освіти, відповідності рівня підготовленості випускників закладів вищої освіти України вимогам майбутньої професійної діяльності та є актуальною на сучасному етапі. Проблема підвищення ефективності професійної освіти відповідності рівня підготовки вимогам професійної діяльності окреслена реаліями сьогодення. Сучасна ситуація в житті суспільства свідчить про те, що від спеціаліста очікують не тільки поглиблених знань предмета його діяльності, але й уміння їх творчо та інноваційно розвиватися. З цією метою необхідно більше уваги приділяти не тільки вивченню студентами вузькопрофільних дисциплін фахового спрямування, а й сприяти всебічному оволодінню ними загальнотеоретичних предметів, які привчають їх логічно, науково мислити та розширюють горизонти кругозору. Від майбутнього фахівця вимагають наявності певних теоретичних знань та навичок. Внаслідок цього виникає потреба у підвищенні якості підготовки майбутніх фахівців з певної спеціальності. Щодо досвіду якісної підготовки фахівців за новими спеціальностями у вищій школі, можна констатувати, що якість професійної підготовки майбутніх фахівців є домінуючим фактором у системі вищої освіти.. Професіоналізм як стійка якість особистості і діяльності майбутнього фахівця формується у процесі навчання у вищому навчальному закладі. Майбутній фахівець аналізує ситуацію, що склалася на практиці, на які ознаки даної ситуації він орієнтується; як швидко він формулює професійні завдання, як оцінює можливі результати того чи іншого засобу вирішення поточних завдань; як він порівнює дійсні результати з шуканим; нарешті, як майбутній фахівець реорганізує власну діяльність і аргументує її перетворення, проявляється професіоналізм. Кожна професія пред'являє суб'єкту діяльності свої вимоги. Кожний вищий навчальний заклад знайомить з цими вимогами майбутніх фахівців.

Кацавець, Р. С. Мова державних службовців [Текст] : навчальний посібник / Р. С. Кацавець. – К. : Правова єдність, 2017. – 159 с.

Навчальний посібник орієнтує на вивчення української літературної мови.

Виокремлено особливості ділової мови – усної і писемної, наголошено на публічному мовленні, міжособистісному спілкуванні, службовій бесіді, діалогічному мовленні; підкреслено роль комунікативних якостей та функцій спілкування. Подано мову ділових паперів, що створює ефективність документа: правописні норми; мовний етикет; способи вираження логічної послідовності;

структуру складання і синтаксичні особливості тексту.

Професійне спілкування – це важливий засіб і умова розв’язання завдань певної професійної діяльності. Формою сучасної мови є мова професійного спілкування, специфіку якої зумовлюють особливості спілкування у виробничо-професійній сфері. Мова професійного спілкування – це спеціальна мова, насичена професіоналізмами і термінами, це мова для спеціальних цілей і потреб.

Зміни, які переживає суспільство, послідовно й об’єктивно, фіксує мова. За лінгвоканвою можна відновити перебіг подій, що відбувалися, оцінити участь людей у політичному, економічному, громадському, культурному, духовному житті, схарактеризувати пріоритети.

Степаненко, М. І. Найновітніші динамічні процеси в українському політичному лексиконі: 2020 рік [Текст] : монографія / М. І. Степаненко. – Полтава : ПП "Астроя", 2021. – 249 с.

У виданні схарактеризовано найновітніші зміни в лексико-семантичному ладі української мови, системно представлено датований 2020 роком корпус публіцистично-політичних перифраз.

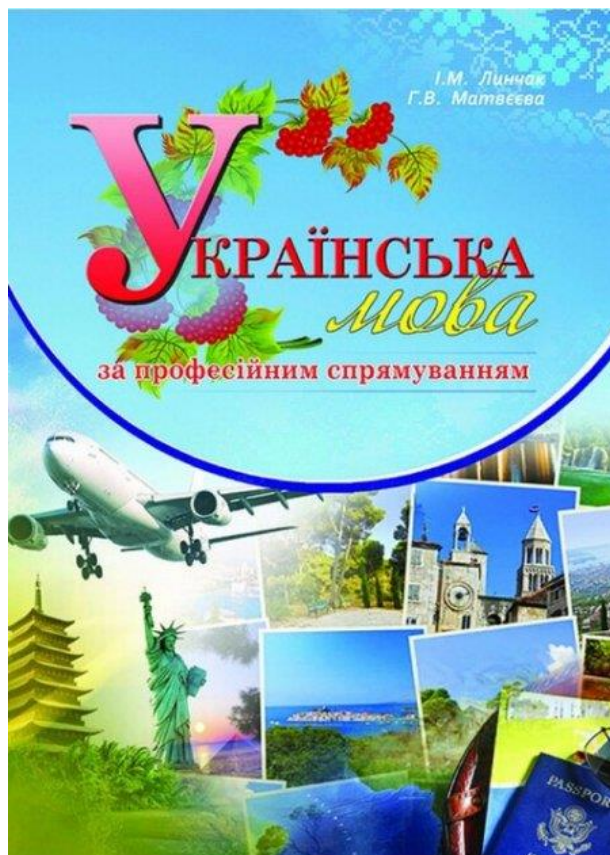
Маркером іноваційності є передусім лексико-семантичний ресурс, зокрема новотвори, вторинні номінування, а також нові значення, що розширюють семантичний діапазон чинних слів. Модернізація охоплює насамперед політичну царину. Монографія базується на засадничому принципі, згідно з яким

кожен з інноваційних компонентів «є носієм інформації про те, що відбувається в сучасному суспільстві, як до тих або тих важливих чи менш значущих змін причетні люди (політики, державні діячі й т. д.), різні об'єднання людей (за партійною належністю, громадською діяльністю).

Мова і професія – дві важливі суспільні категорії, що визначають глибину пізнання світу, опанування надбань цивілізації, рівень мовленнєвої культури. Мова і професія – нероздільні поняття, вони покликані обслуговувати потреби суспільства, окремих його груп і кожної людини зокрема. Мова з багатьма її функціями забезпечує належний рівень грамотності носіїв певної професії, формує вміння їх спілкуватися у всіх сферах кумуляції: у ділових відносинах, науці, освіті, культурі.

Знати мову професії означає вільно володіти багатим лексичним матеріалом з обраного фаху, додержувати граматичних, лексичних, стилістичних, акцентологічних норм професійного спілкування. Будь яка професія ставить вимоги до забезпечення її термінологією. Причому з перевагою не іншомовних, а власних українських слів, зрозумілих і доступних для всіх, хто працює в цій галузі. Справжнім фахівцем можна вважати того, хто не лише володіє високою кваліфікацією, а й є духовно багатою творчою особистістю.

Линчак, І. М. Українська мова (за професійним спрямуванням) [Текст] : навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів напряму підготовки "Туризм" / І. М. Линчак, Г. В. Матвєєва. – Херсон: ОЛДІ - ПЛЮС, 2014. – 329 с.

Професійне видання допоможе фахівцям краще засвоювати лексичний склад української мови. Під час проведення презентацій для великої аудиторії користуватися багатством української літературної мови, використовуючи різні морфологічні засоби. Під час ділового спілкування дотримуватись лексичних, стилістичних, синтаксичних та орфоепічних норм української літературної мови. Усвідомлювати важливість мови для розвитку власної держави. Знаючи свої права і обов'язки, вільно викладати думки українською мовою. Чітко розрізняти функціональні наукові стилі. Унеможливити використання у діловому спілкуванні суржика.

Усвідомлювати мову як суспільне явище. Уміло користуватися літературною мовою у професійній сфері. Уміло користуватися термінологічними словниками. Засвоївши відповідну термінологію, використовувати її під час спілкування з представниками інших професійних груп для донесення певної інформації. Знати пунктуаційні норми української літературної мови, правильно оформлювати ділову документацію. Уміти класифікувати документи за різними критеріями, знати реквізити цих документів. Уміти укладати документи щодо особового складу, дотримуючись вимог щодо змісту та розташування реквізитів. Використовуючи власний досвід, здобутий у майбутній професійній діяльності, дотримуватися правильного вживання відмінкових форм різних частин мови. Під час подальшого навчання використовувати загальнонаукову, міжгалузеву і вузькоспеціальну термінологію.

Мова професійного спілкування – це соціальний варіант сучасної літературної мови, якою користуються представники певної професії. Вона реалізується на основі розмовного, офіційно-ділового та наукового стилів. Метою професійного спілкування є передавання потрібної інформації у процесі виконання спільної діяльності. Професійне спілкування – це обмін діловою інформацією й досвідом роботи для досягнення певного результату. Професійна комунікація здійснюється передусім за допомогою розмовного стилю. Таке спілкування передбачає вживання нормативної літературної лексики, відсутність брутальних слів. Професійне мовлення характеризується правильністю, чистотою, багатством, виразністю, точністю, логічністю, впливовістю, доречністю та доступністю.

Професійна мова – це насамперед термінологія, притаманна тій чи іншій галузі науки, техніки, мистецтва, та професіоналізми. Вона виокремлюється відповідно до сфери трудової діяльності, де активно функціонує.

Справжній фахівець повинен мати сформовану мовну, мовленнєву і комунікативну компетенції. Від багатства словникового запасу, рівня культури мови і техніки мовлення значною мірою залежать професійна майстерність, імідж та успіх особистості. Професійна мовленнєва комунікація відбувається в межах сфери професійної взаємодії комунікантів і може протікати в усній або письмовій формах, за офіційних чи неофіційних обставин. Форми, умови спілкування, багатоаспектність професійної діяльності людей визначають варіативність форм мовленнєвої комунікації.

Корж, А. В. Українська мова професійного спрямування [Текст] : навчальний посібник / А. В. Корж ; МОН України. – 2-ге вид. – Київ : КНТ : ЦУЛ, 2017. – 293 с.

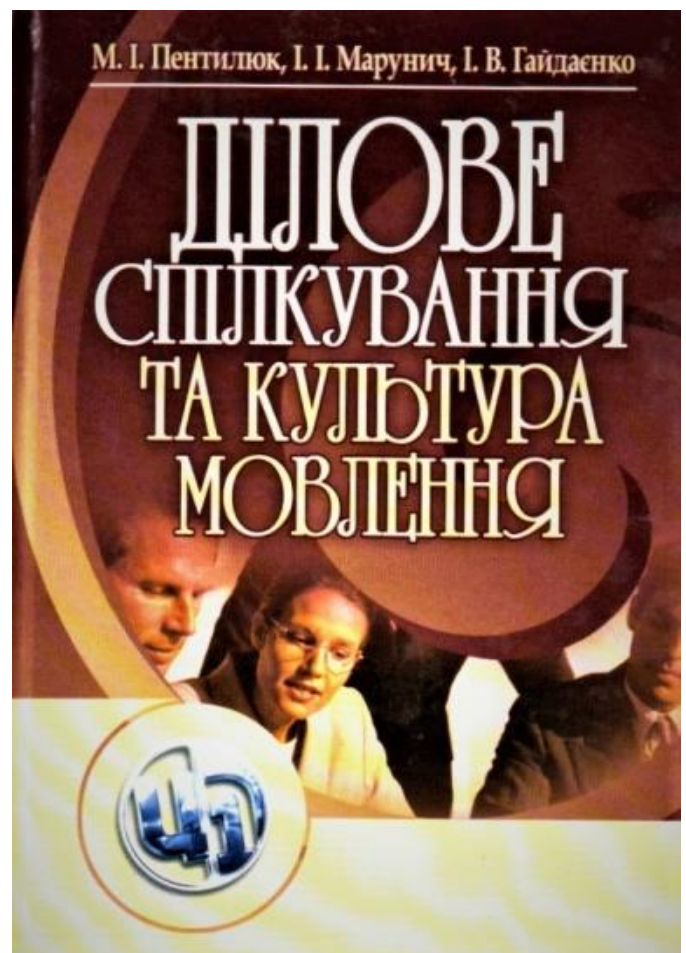

Метою навчального посібника є підвищення рівня мовної культури студентів, ознайомлення майбутніх спеціалістів з особливостями української мови професійного спрямування, офіційно-ділового стилю, їх практичного застосування у діловій сфері. Навчальний посібник містить лекції та комплекс практичних завдань з курсу відповідно до програми навчання.

Майбутні фахівці повинні знати норми сучасної української літературної мови; уміти послуговуватися фаховою термінологією; здійснювати професійну комунікацію, слушно використовуючи власне українську лексику та іншомовні слова; уміти працювати зі спеціальною (професійною) літературою; використовувати всі стилі, та підстили мови у своєму мовленні. Майбутній фахівець має володіти грамотною, логічно вибудованою, професійною мовою, уміти обговорювати дискусійні питання, аналізувати професійно орієнтовані та загальнонаукові проблеми.

Пентилюк, М. І. Ділове спілкування та культура мовлення [Текст] : навчальний посібник / М. І. Пентилюк, І. І. Маруніч, І. В. Гайдаєнко. – Київ : Центр учбової літератури, 2017. – 221 с.

У посібнику подано основні теоретичні відомості про культуру українського мовлення, з'ясовано поняття мова, мовлення, літературна мова, її усна і писемна форми, норми літературної мови та їх роль у формуванні мовленнєвої культури. Окремо виділено культуру ділового мовлення, розкрито особливості спілкування, культури усного і писемного ділового мовлення. Представлено систему вправ і завдань, спрямованих на вдосконалення комунікативних умінь і навичок мовців.

Мова є засобом спілкування, а професія – інформаційним матеріалом, який використовують для розв’язання важливих економічних, господарських проблем, завдяки вмілому, правильному добору мовних одиниць.

Знання мови професії підвищує ефективність праці, продуктивність виробництва, допомагає краще орієнтуватися в безпосередніх ділових відносинах.

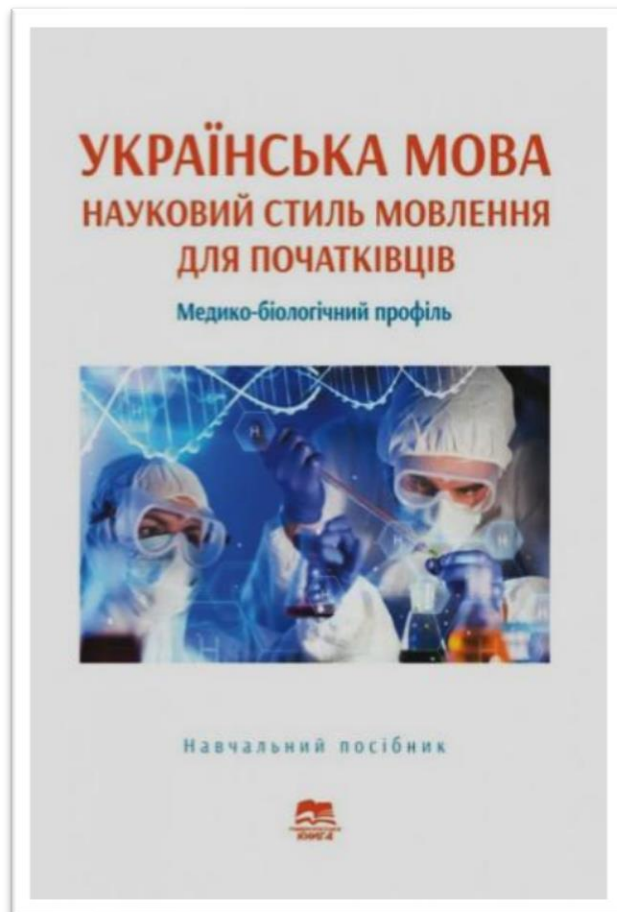
Ключові поняття: Спеціальність – окрема галузь науки, техніки, мистецтва, в якій людина працює; основна кваліфікація; улюблена справа, заняття в якому хто-небудь виявляє вміння, хист. Професія – рід занять, певна форма трудової діяльності, що потребує належного рівня знань та навичок і є для людини джерелом існування. Фах – вид заняття, трудової діяльності, що потребує певної підготовки і є основним засобом існування. Професія, спеціальність, кваліфікація, справа, заняття, в якому людина виявляє майстерність, велике вміння.

Спеціаліст – той, хто досконало володіє певною спеціальністю, має глибокі знання в якій-небудь галузі науки, техніки. Фахівець – той, хто досяг високої майстерності у чому-небудь; знавець чогось. Професіонал – той, хто зробив яке-небудь заняття предметом своєї постійної діяльності, своєю професією; добрий фахівець; знавець своєї справи, спеціаліст.

Фахівець із вищою освітою повинен добре знати українську мову й використовувати її при виконанні службових обов’язків. Глибокі знання професійної мови допоможуть краще оволодіти фахом, підвищити ефективність праці, адже мова визначає культуру й компетентність спеціаліста.

Сформувати мовну особистість, обізнану з культурою усного й писемного мовлення, яка вміє в повному обсязі використовувати набуті знання, вміння й навички для оптимальної мовної поведінки в професійній сфері, покликана навчальна дисципліна «Українська мова за професійним спрямуванням».

Українська мова. Основи наукового стилю мовлення для початківців (медико-біологічний профіль) [Текст] : навчальний посібник / Є. О. Голованенко, Т. О. Дегтярьова, Г. В. Дядченко, О. П. Коньок. – Суми : Університетська книга, 2019. – 94 с.

Навчальні матеріали є складовою комплексу для іноземних студентів підготовчих відділень. Зміст лексичного і граматичного матеріалу відповідає вимогам програми початкового етапу навчання.

Мета посібника – допомогти іноземним студентам засвоїти певну кількість лексичних одиниць і синтаксичних конструкцій, необхідних на початковому етапі вивчення спеціальних предметів – математики, хімії, фізики та біології, опанувати навичками

роботи з науковими текстами. До кожного уроку подано українсько-англійсько-арабський словник.

Професіоналізм майбутнього фахівця визначається як сукупність стійких якостей особистості, діяльності, індивідуальності майбутнього фахівця, що задовольняють потребам майбутньої професійної діяльності. Відображенню професіоналізму надається місце не тільки у засобах аналізу професійної ситуації, у формулюванні та рішенні професійних завдань, але і у засобах аналізу результатів рішення, а також у самостійній діагностиці причин, що призводять або не призводять до шуканих результатів.

Професійні якості особистості, що суттєво впливають на результат майбутньої професійної діяльності та є визначальними у індивідуальному стилі майбутнього фахівця (будь-якої спеціальності) у галузі управління, можна поділити на наступні підгрупи: домінуючі, периферійні, негативні та професійно недопустимі якості. Тому головним завданням мови професійного спілкування є забезпечення професійної діяльності.

Засобом спілкування і порозуміння між людьми є мова. Це одна з найголовніших соціально-практичних функцій мови. Вона є важливою для кожної людини, для існування суспільства і для життя самої мови. Спілкування, стосунки з іншими людьми – життєва доконечна потреба, а водночас і найбільша розкіш, яка дає щастя.

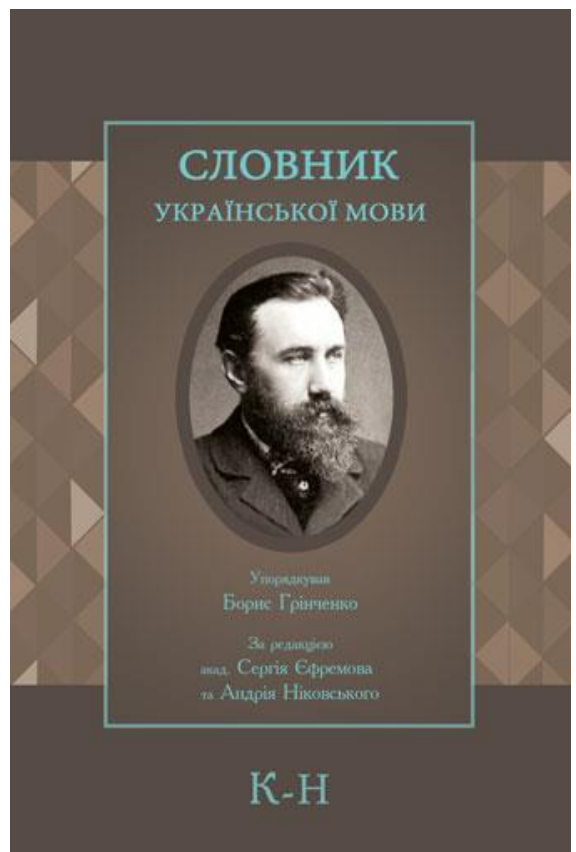
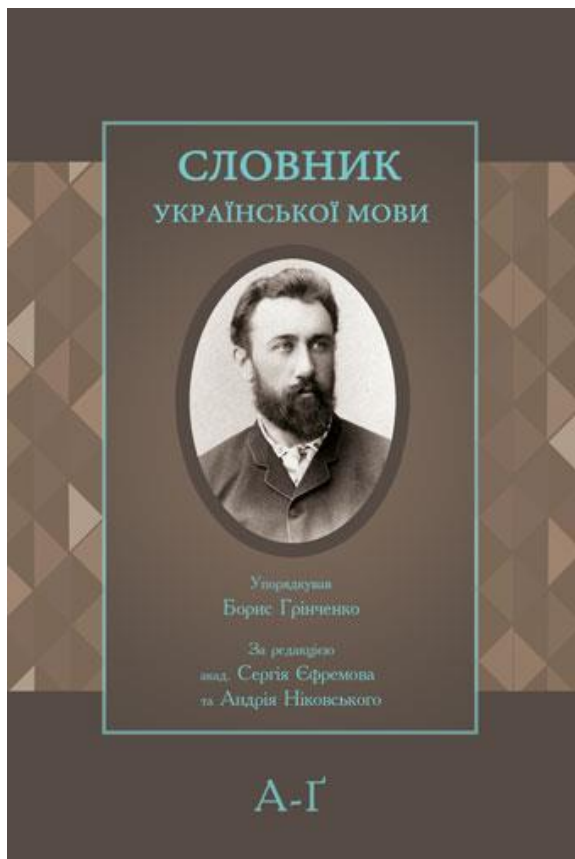
Професійне спілкування – одна з важливих ланок цього ланцюга. Мова – засіб обміну інформацією у всіх суспільно важливих сферах комунікації: у політиці, в науці, у галузі економіки, у виробництві і діловій сфері, в освіті, культурі та ін. Обслуговуючи потреби суспільства у забезпеченні інформаційних процесів, мова утверджує свою полі функціональність, повнокровність і силу. Спілкування дає життя самій мові, адже мова, якою ніхто не спілкується, стає мертвою.

Мова – це універсальний засіб спілкування. Описи усіх можливих знакових систем, які спроможні передати інформацію, Без розуміння мови немає мови взагалі. Усна та писемна мова безпосередньо пов'язані з різними видами мовленнєвої діяльності (слухання – читання, говоріння – письмо) та між собою. Часто виникають ситуації, коли заздалегідь підготовлений писемний текст треба озвучити, тобто подати як вид усного мовлення. Суттєвої відмінності між обома формами, наприклад, ділового чи наукового тексту не існує, однак варто знати деякі шляхи наближення писемного мовлення до усного і скористатися ними в практичній роботі.

Людина вчиться діловому стилю відколи навчилася писати.

Нині значно зросла кількість ділових паперів і сьогодні цей стиль є не тільки стилем діловодства сфер соціального, політичного, економічного й культурного суспільства, це стиль ще й дипломатії і стиль професійно-діловий, який формує професійні стосунки між людьми.

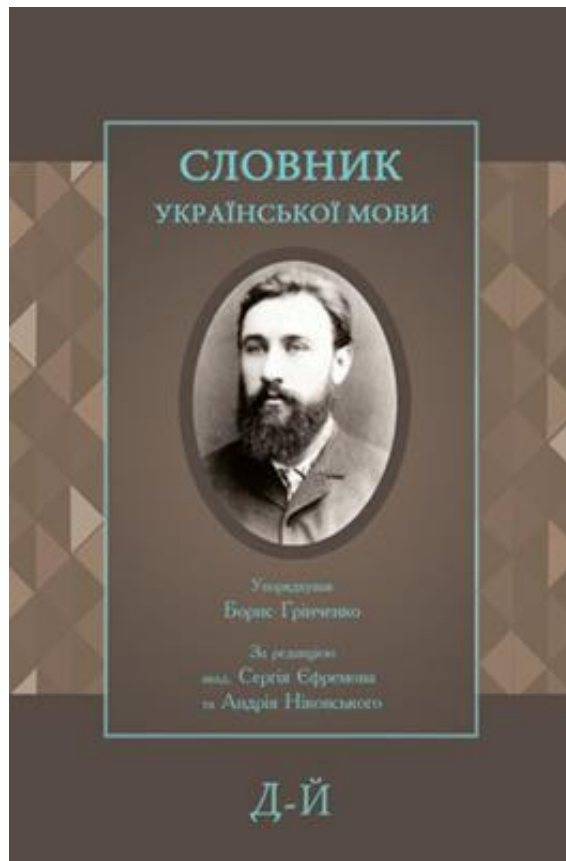
У такому випадку на допомогу фахівцеві приходять словники!

Словник української мови [Текст] : у 3-х т. Т. 1 : А-Г / Національна академія наук України ; Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні ; Ін-т української мови ; [ред.: С. Єфремов, А. Ніковський]. – репринтне видання. – Київ : [Видавничий дім Дмитра Бураго], 2017. – 428 с. – (Серія "Словникова спадщина України")

Словник української мови [Текст] : у 3-х т. Т. 2 : Д-Й / Національна академія наук України ; Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні ; Ін-т української мови ; [ред.: С. Єфремов, А. Ніковський]. – репринтне видання. – Київ : [Видавничий дім Дмитра Бураго], 2017. – 439 с. – (Серія "Словникова спадщина України")

Словник української мови [Текст] : у 3-х т. Т. 3 : К-Н / Національна академія наук України ; Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні ; Ін-т української мови ; [ред.: С. Єфремов, А. Ніковський]. – репринтне видання. – Київ : [Видавничий дім Дмитра Бураго], 2017. – 479 с. – (Серія "Словникова спадщина України")

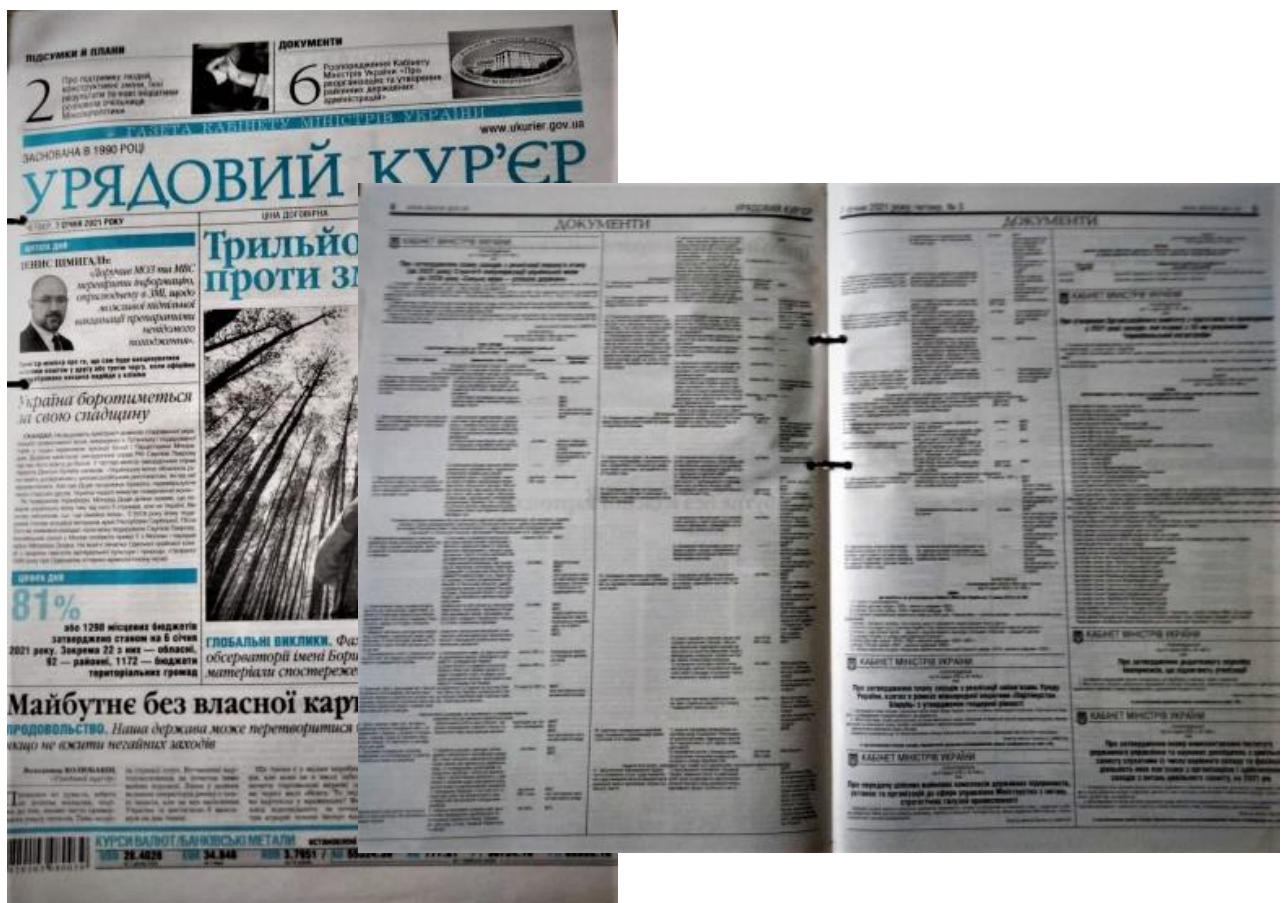

«Словник української мови» за редакцією академіка Сергія Єфремова та Андрія Ніковського є однією з перлин українського словникарства. Він постав унаслідок доопрацювання й доповнення «Словаря української мови» за ред. Бориса Грінченка.

Словник повно відбив напрями розвитку й унормування української літературної мови у 20-30 роках ХХ ст. Словник, що майже століття перебував у забутті з тавром «націоналістичного», сьогодні може бути корисним широкому загалові шанувальників української мови, оскільки зберіг яскраві, іноді призабуті й маловідомі, скарби вітчизняної словесності.

З метою забезпечення єднання українського суспільства та зміцнення його української ідентичності, утвердження української мови на всій території України, Уряд схвалив стратегію популяризації української мови до 2030 року «Сильна мова успішна держава». Відповідне рішення було прийнято на засіданні Кабінету Міністрів України 17 липня. Нормативно-правовий акт розроблений Міністерством культури України. Стратегія визначає мету, стратегічні цілі та основні завдання, на виконання яких спрямована реалізація державної мовної політики, та охоплює практично усі сфери суспільного життя. Що у свою чергу сприятиме підвищенню престижу та авторитетності державної мови, формуванню комфортного та функціонального україномовного середовища на всій території України та для всього її населення, а також створить умови для задоволення мовних потреб українців, які проживають за кордоном.

Про затвердження плану заходів з реалізації першого етапу Стратегії популяризації української мови до 2030 року «Сильна мова — успішна держава» [Текст] : розпорядження від 15.12.20 р. № 1585 / Україна. Кабінет Міністрів // Урядовий кур'єр. – 2021. – № 3, 7 січня. – С. 4-5.

Національне оновлення життя громадян в Україні, потреба в розв'язанні цілого комплексу політичних, соціально економічних, культурно-просвітницьких проблем ставить нові вимоги до мовної освіти й мовленнєвої підготовки студентів вищої школи. Сучасний підхід до навчання мови визначається як основними функціями самої мови – слугувати найважливішим засобом спілкування й пізнання, так і замовленням самого суспільства – сформувати різнобічно розвинену й соціально активну особистість, якій притаманна справжня культура спілкування за найрізноманітніших умов мовленнєвої діяльності, яка сповнена поваги також і до рідної мови, вміє вести діалог, дискутувати, толерантно відстоювати свої політичні погляди, доводити, точно й аргументовано висловлювати свої думки, дотримуючись при цьому мовних норм і правил мовленнєвої поведінки, тобто володіти також і культурою публіцистичного мовлення. Розв'язання цих завдань безпосередньо пов'язане з реалізацією такої комунікативної мети курсу українська мова за професійним спрямуванням, як формування вмінь і навичок вільного володіння мовою у всіх видах мовленнєвої діяльності, правильно користуватися її стилями, формами, жанрами.

Шановні користувачі! Всі документи, представлені у бібліотечному огляді,
доступні в фонді Наукової бібліотеки. За більш повною інформацією
пропонуємо звертатись до Електронного каталогу за посиланням

<https://library.sspu.edu.ua>

Матеріал підготувала

бібліотекар І кат. Кузовенко Н. В.